KVALITETSUTVECKLING I SOCIALTJÄNSTEN

En paradoxal praktik

Den sociala barn- och ungdomsvården är ett av samhällets viktigaste skyddsnät, som stödjer och skyddar barn och unga i utsatta situationer. Men vad innebär det egentligen att arbeta systematiskt med kvalitet i en verksamhet där varje barns behov är unikt? Christina Evaldsson har undersökt denna fråga och identifierat en grundläggande paradox: hur kan socialtjänsten balansera behovet av enhetlighet med kravet på individanpassning?

Det som driver mig, både som utvecklingsledare och i min forskning, är att bidra till att kvalitetsutveckling är en integrerad del av socialarbetares uppdrag och som också gör verklig skillnad för de barn och familjer som är i behov av vårt stöd.
Christina Evaldsson, forskare

Två synsätt på kvalitet

Forskningen visar att det inom social barnavård finns två huvudsakliga synsätt på kvalitet. Å ena sidan ses kvalitet som något objektivt och standardiserat, där riktlinjer och rutiner säkerställer rättssäkerhet och likvärdighet. Å andra sidan ses kvalitet som något flexibelt och lyhört, där varje barns och familjs unika behov står i centrum.

I praktiken i den sociala barnavården finns ett konstant behov av att balansera dessa synsätt. Standardisering är viktig för att säkerställa rättssäkerhet och enhetlighet, men anpassning är avgörande för att verkligen möta individens behov.
Christina Evaldsson, forskare

Två strategier skapar spänningar

Dessa två synsätt återspeglas i olika strategier för kvalitetsutveckling. Den hierarkiska strategin fokuserar på problemlösning, fasta strukturer, central målstyrning och kontroll genom utvärdering. Den decentraliserade strategin bygger på intuition, erfarenhet, flexibla strukturer, lokalt satta mål och reflekterande utvärdering.

Evaldsson har i sin forskning visat hur båda strategierna förespråkas och framträder i praktiken. Genom intervjuer med yrkesverksamma, dokumentation och observationer synliggörs de konflikter som uppstår när dessa strategier kolliderar. I många fall leder detta till att kvalitetsutvecklingen tappar sitt syfte och uppfattas som en administrativ börda.

En modell för att hantera paradoxen

Studien visar att det inte bara handlar om att välja det ena eller det andra, utan om att skapa en dynamik där båda kan existera och stödja varandra. För att möta dessa utmaningar föreslås en så kallad paradox-informerad modell. Modellen erbjuder ett ramverk för att integrera de två strategierna och hantera spänningen mellan dem.

Forskningen är inte bara ett teoretiskt bidrag – den har potential att fungera som en praktisk vägledning för socialtjänstens kvalitetsarbete. Förhoppningen är att detta ska bidra till en mer hållbar och ändamålsenlig socialtjänst.
Christina Evaldsson, forskare

Modellen syftar till att hjälpa socialarbetare och organisationer att hitta en balans mellan enhetlighet och anpassning. Genom att kombinera det bästa från båda strategierna kan kvalitetsutvecklingen bli både relevant och meningsfull i det dagliga arbetet.

Att ha forskarkompetens i socialtjänsten stärker vår förmåga att möta komplexa utmaningar på ett strukturerat och kunskapsbaserat sätt. Christinas forskning visar hur vi kan förena teori och praktik för att utveckla en hållbar och ändamålsenlig verksamhet, som gör verklig skillnad för de barn och familjer vi arbetar för.
Martin Sinclair, stabschef

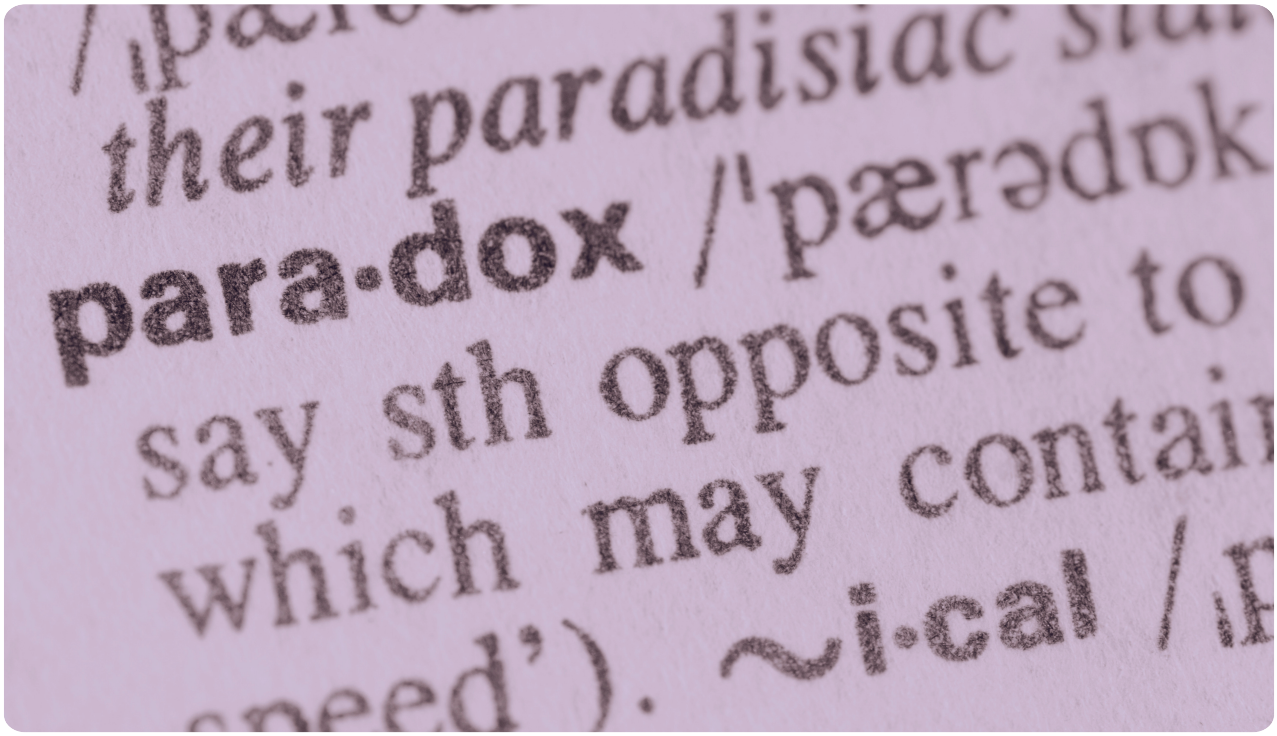

LÄS MER OM STUDIEN →
forskarskolanfys.se/kvalitet

KONTAKTUPPGIFTER
christina.evaldsson@jonkoping.se
info@forskarskolanfys.se